

Dahlia – Iż-Żerriegħa tal-Mibegħda

Kienu ġabuh dahru mal-hajt. Dahak, għax fil-veru sens tal-kelma, kien jinsab bilqiegħda mal-art, dahru ma' blata kiesha. Fuq hoġru kellu hatar iswed qasir, b'ras tonda. Idejh imcappsa bid-demmm, mhux minn tiegħu, iżda minn ta' sid il-hatar. Hwejġu kienu m'carrtin, kien migruf minn fuq s'isfel, il-kaxxa ta' sidru tuġġhu bid-daqqiet li kien qala' fil-ġlieda. Kellu siequ l-leminja misluha u taħarqu kull darba li l-għaraq beda jaqa' fil-ġerħa.

“Ġejjin mghallem!” għajjat Damjan li kien bilwieqfa ftit passi 'l bogħod, jittawwal lejn l-għelieqi ta' taħthom. Kuginuh, Sa-marin, kien bilqiegħda fuq blata ohra faċcata tagħhom, dahru lejhom u jħares in-naha l-ohra. *Kulma huma iżgħar minni ftit snin, u xorta jsejħuli mghallem. Imma żgur iżgħar? Kienu hafna ikbar!*

Dahhal idu fil-but tal-ġlekk skur li kien liebes, u hareġ mazz karti, imqattgħin minn naha wahda. Kienu diġà m'cappsin sew

bid-demm, għax kien ilu triq shiha jdahhal idu fil-but biex ikun żgur li għadhom hemm. Hares lejhom u tbissem. Kull karta kienet miksija b'kitba rqiqa sabiha, isem wara isem, wiehed wara l-iehor. Tewa l-karti f'erbgħa u deffishom fiż-żarbuna. Issa li kien irnexxielu jakkwistahom, kien se jagħmel li jista' biex ma jitlifhomx. *Min jaf kemm se jinkorla la jsib il-paġni mqattgħin! Hallih ha jinkorla. Iċ-ċucata li ma stajtx nisraq il-ktejjeb shih. U kieku qgħadt iżjed attent, kien ikolli l-imfietah ukoll! Nirrah ...*

Issa kellu l-hatar x'jiehu hsieb.

“Ersaq 'l hawn Damjan.” It-tifel, boċċu boċċu, b'wiċċu mfaqqa', ruxxan mill-giri kollu li kienu ġrew, resaq maġenbu u l-Anglu ngibed miegħu u qam bilwieqfa. Kien għajjien. Kien ilhom sitt sigħat jiġru bla waqfien, u issa kien ilhom ma jorqdu jumejn.

Hall iċ-ċinturin u fetah il-buttuna tal-qalziet. Dahhal il-hatar fil-qalza maġenb siequ l-leminija, u reġa' qafel kollox. Imbagħad hareġ maktur mimli demm mill-but u qattgħu fi tliet biċċiet u rabathom ma' siequ. Mexa żewġ passi biex jara kif ihossu. Min jarah jgħid li wegġa' siequ u ma jistax jimxi sew fuqha.

“Reskin mgħallem!” reġa' sejjah Damjan, li kien reġa' ha postu jhares 'l isfel. “X'ha nagħmlu?”

“Ma nistgħux naharbu iżjed. Hallihom jaqbduna.” Iż-żewġt itfal daru jharsu lejha b'għajnejhom mimlija biża'. “Tinkwetawx,” qalilhom bi tbissima, iżda ma tantx kien ta' sabar, lanqas għalih innifsu. Kien jaf x'se jagħmlulhom; dawn in-nies ma kellhom stonku joqtlu lil hadd. Jista' jkun li lit-tfal jehduhomlu, jzommuhom hemm, iżda lilu jibaghtuh lura żgur. Dakinhar stess. Hamsa u għoxrin kienu wisq għalihom it-tlieta. Ma kienx

jiddubita miz-żewġt itfal - kienu wrewh diġà xi jsarrfu - iżda mhux kontra hamsa u għoxrin f'daqqa. *Issa nhallihom jaqbduni, x'aktarx jagħmluli xi diskursata ohra dawk il-qatta boloh tal-Kunsill tad-Disgħa ... tat-Tmienja issa! ... u jitfġhuni 'l barra.*

Ix-xemx kienet għadha kif nizlet xi ftit waqtiet qabel u x-xefaġ kien għadu mtebba' hamrani. Kienu jinsabu fuq Ras il-Pellegrin, mohbija bejn erba' blatiet kbar weqfin, donnhom snien ippuntati telgħin 'il fuq lejn is-sema. Ma kellhomx fejn jaharbu iżjed.

“Damjan, Sa-marin, isimghuni. M'għandniex çans kontrihom illum. Halluhom jigu. Jasal iż-żmien meta nkunu aktar lesti, u niehdu lura dak li hu tagħna. Issa aġhtuni daqqa t'id, zommuni halli nagħmel tabirruhi li ma nistax nimxi sew, b'hekk ma jidhulix dak li ġġilidt għalih.”

Damjan u Sa-marin resqu qribu, wiehed kull naħa, u strah magħhom, imbagħad baqghu jistennew hemm.

F'daqqa waħda hass lehen f'mohħu, lehen li kien sar jagħraf u jistmerr. *'Ohroġ minn hemm! Nafu fejn kieghed tinheba, m'għandekx fejn tahrab iżjed. Xerridt id-demmm fejn katt ma nxtered, żrajt il-mibegħda fejn kien hemm biss imħabba, skejtna l-ghira u dewwaktna l-ħażen. Ohroġ ja assassin.'*

Ftit wara, lehen ohxon u qawwi nstema' jidwi mal-blat tal-Ġnejna minn taħthom. “Il-hin tagħkom wasal. Ohroġu fil-beraħ.”

Mikiel taptap tnejn fuq spallet it-tfal. “Imxu,” u t-tlieta li huma harġu minn wara l-blata wieqfa li kienet qed taħbihom. Waqfu hemm jistennew.

Mingħajr ma ntqalet kelma ohra, il-hamsa u għoxrin għassies

daru dawra mejt magghom u bla kliem u bla sliem ġaġhluhom jimxu 'l isfel lejn il-wied, minn fejn bdew telgħin bil-mod il-mod lejn Wied is-Santi. Baqgħu mexjin għalkemm kien beda jidlam, b'Mikiel miexi bejn Damjan u Sa-marin izappap. Il-qamar tela' nofsu mixgħul, nofsu mudlam, u fid-dawl fiddien tiegħu imxew fis-skiet lejn Haġar Qim.

L-ghassiesa waqfu meta waslu fuq barra tal-maqdes, imbagħad hamsa minnhom dahhlu lil Mikiel ġewwa ċirku tal-ġebel impoġġi fl-art, u kif telquh waqa' għarkupptejh fin-nofs taċ-ċirku, maġenb ġebbla wieqfa b'hames toqbiet ġo fiha. Iż-żewġt itfal harbu minn idejn l-ghassiesa l-oħra li kienu waqfu barra u dahlu fiċ-ċirku maġenbu.

“Damjan, Sa-Marin, ejjew lura. Dik mhux il-hajja li tridu!” għajjat Abram. Izda t-tfal kulma għamlu xenglu tnejn rashom, imbagħad poġġew idejhom fuq spallet Mikiel, biex juruhom x'fi hsiebhom jagħmlu.

Ix-Xih mexa lejn il-Bieb u dahhal il-muftieħ f'postu. Minnufih kull ġebbla taċ-ċirku bdiet tiddi lewn il-qamar. Ix-Xih mexa lura u wiehed mill-ghassiesa li kien hemm ġewwa ċ-ċirku dawwar il-muftieħ. Dawl qawwi feġġ quddiemhom mis-smewwiet.

Ix-Xih haress lejn Mikiel u ż-żewġ subien. “Morru u tergħux tiġu 'l hawn.”

Kapitlu Wiehed – B'Rih jew b'Rieġnu

Kienet ghadha kif bdiet il-harifa, u wara s-shana tas-sajf, l-ajru kien beda jiffriska xi ftit. Xon qam kmieni bhas-soltu biex jilhaq jibred ftit qabel imur bil-mixi mir-razzett tan-nannu sad-dar t'ommu biex jiehu l-kolazzjon minn hemm qabel jitlaq lejn l-iskola.

Kif kien jagħmel kull filghodu malli jqum, mar fil-kċina u qabbad l-ispirtiera tal-pitrolju, poġġa l-istanjata fuqha biex jagħmel naqra te għalih u għan-nannu, u sakemm tishon mar jilbes hwejġu biex ikun bil-lest. Nannuh ma riedx jaf la b'elettriku u lanqas gass. Kien dejjem inqeda bl-ispirtiera u biha kien jaħlef. Kien dahhal it-telefown fuq l-insistenza ta' Ġillu, missier Xon, għax li kien għalih lanqas dak ma ried.

Xhin l-istanjata għaliet, ferra' ġol-kikkri li kien hareġ fuq il-bank maġenbu, imbagħad mar ipoġġi t-te ta' nannuh fuq il-komodina hdejn is-sodda. In-nannu kien għadu taht il-friex,

b'rasu mgħottija għal kollox kif kien iħobb jorqod, imma kif ħass lin-neputi sejjahlu hdejh.

“Xon,” qallu b’lehen iħarħar, “xejn ma nħossni tajjeb dalghodu, qisu qed inbati biex niehu n-nifs. Igri, ċempel lil missierek ħalli jgibli t-tabib”.

Xon inħasad u f’sekonda għaddew elf ħsieb minn mohħu. Ma kienx jaf x’se jaqbad jagħmel, għalhekk, imbikkem, għamel kif qallu nannuh u mar fil-kamra ta’ barra biex iċempel lil missieru. Ġillu kien joqgħod daqs kwarta mixi ’l bogħod, fl-istess raħal, u ma damx ma tfaċċa. Mieghu giet ukoll Marija, omm Xon. Ftit wara daħal it-tabib tal-familja mgħobbi b’bagalja mqaddma. Mar dritt hdejn Salvu u filwaqt li beda jistaqsih x’kien qed iħoss, x’kien kiel u elf mistoqsija oħra, beda jinvistah. Dam ftit mhux ħazin għaddej. Ĥadlu l-pressjoni, ralu għajnejh, sidru, issemma’ qalb ix-xwejjah għal hin twil. Fl-aħħar qam minn hdejh.

“Salv, int mhux għal hawn. Aħjar tmur l-isptar.” U baqgħu jħarsu f’għajnejn xulxin, donnu minbarra dak il-kliem li ntqal kien hemm diskors iehor għaddej bejniethom fis-skiet tal-hars.

Ġillu poġġa jdejh fuq spallet Xon. “Isa ibni, tinkwetax. Ejja ħa nieħdu ħsiebu.”

Bi tbatija qajmuh mis-sodda u għenuh jilbes. Ma qalx kelma wahda. Ġillu għen lix-xih jimxi sal-bieb, u qabel hareġ Salvu waqaf, ħares ħarsa madwaru, imbagħad bies idejh u għamilha mar-ritratt ta’ Karmelina, in-nanna ta’ Xon. Donnu ma kienx beħsiebu jerga’ lura.

Xon sakkar warajhom imbagħad mar jgħin lil missieru sakemm tellgħu lin-nannu ġol-karozza. It-triq sal-isptar għaddiet malajr, mingħajr ma ħadd lissen kelma li hi kelma. Xon beda jinkwieta.

Qatt ma kien ra lil nannuh ibati, lanqas darba. Ghalkemm Salvu kien jghodd hamsa u disghin, kien ghadu żvelt u fuq ruhu sew. Lanqas rih qatt ma jiftakar li kellu. Kien juża l-hatar għax bi tbissima kien jghid li kull xih li jaqbeż it-tmenin ghandu bi dritt ikollu l-hatar tiegħu.

Dahhluh l-isptar, u Salvu spiċċa go kamra waħdu. Donnu mat-triq kien mar għall-agħar, għax sakemm waslu kellu nifs batut għall-aħħar, iharhar ikrah, u anke biex iċaqlaq rasu beda jagħmel sforzi kbar. It-tobba ġibdu lil missier Xon fil-ġenb u bdew ikellmuh minn taht l-ilsien. Sadanittant Xon baqa' l-hin kollu maġenb nannuh, iżommlu idu u jipprova jagħmel sens minn dak kollu li kien qiegħed jiġri.

Xhin telqu t-tobba, Salvu għamel sinjal lil missier u omm Xon. “Oħorġu ftit, halluni hames minuti waħdi ma’ Xon,” qalilhom.

Ġillu taptaplu tnejn fuq spalltu, u donnhom b’għajnejhom tkellmu, imbagħad Ġillu u Marija harġu ’l barra mill-kamra. Kif sabu ruhhom waħidhom, Salvu beda jitkellem. “Tinkwieta xejn Xon. Iċ-ċens tiegħi jagħlaq illum, imma ma jfissirx li m’ahna se nerggħu niltaqgħu qatt. Il-mewt mhux it-tmiem. M’hemmx tmiem. B’riħ jew riefnu, minn hawn irridu nsieferu. Naf li l-firda kiefra, imma zommni f’moħħok u f’qalbek u ma nitilfu lil xulxin qatt.”

Waqt li kien qiegħed jghid dan, nehha l-hatem taż-żwieġ minn idu x-xellugija u qiegħdu fil-pala ta’ id Xon, imbagħad għalaqhielu. Bi tbissima qallu, “Zomm dan b’tifkira tiegħi, hekk jew b’hekk, fejn sejjer issa mhux ha jkollu bżonnu. Dak kien dejjem sinjal tal-imħabba tiegħi u ta’ nanntek, issa qiegħed ngħaddih lilek għax int ukoll frott dik l-imħabba.”

Xon ma felahx jghid kelma. Ghajnejh kienu mimlija dmugh u kellu ghoqda kbira fi grizmejh u bard fl-istonku. Kien jaf li xejn u hadd mhuwa ghal dejjem, kif kien digà tghallem meta kien hafna iżghar u tilef lil nanntu, lill-mara ta' Salvu. İzda minkejja dan, qatt ma basar li ghad irid jasal iż-zmien li jinfired minn nannuh ukoll. Ma kienx lest ghal dak il-waqt.

“Issa Xon, ftakar f’dak il-gugarell li konna ghamilna flimkien. Tiftakru?” Bl-amment Xon ghamel mossa b’rasu li jiftakru. “Sewwa,” issokta nannuh, “dak il-gugarell ghozzu u ħudu d-dar mieghek halli jibqa’ tifikira. U ftakar, liema hu l-isbah qamar?”

Din dejjem kien ihobb jistaqsihielu n-nannu. Kienet biċċa minn storja li Salvu kien ihobb jirrakkonta u li Xon kien jissahhar jisma’.

“It-tielet qamar,” wiegħbu Xon b’leħnu miksuri.

In-nannu daħak, ghajnejh ileqqu bil-ferħ. “Ibqa’ ftakar,” qallu, imbagħad ghafaslu jdejh, dar wiċċu ’l fuq, ħa nifs kbir u ghalaq ghajnejh ghal dejjem.

Dawk kienu l-aħħar kelmiet li Xon qatt sema’ minn fomm nannuh. It-tifel baqa’ hemm, bilwieqfa hdejn is-sodda tax-xwejjah, fis-skiet. Ghajnejh mimlijin dmugh, dieqa kbira f’qalbu. Kien qieghed ihoss telfa kbira.

Ftit wara dahlu missieru u ommu. Gillu mar hdejn is-sodda n-naħa l-oħra ta’ Xon u ħares lejn wiċċ Salvu, issa kalm donnu rieqed. Induna li kien miet, iżda ma bekiex. Anzi, tbiissem, u f’dak il-waqt Xon fehem li missieru kien bħal donnu jaf x’se jigri.

“Issa n-nannu qieghed fil-post fejn dejjem xtaq imur. Ruħu qieghda mistrieħa.”

Dak il-lejl Xon m'ghalaqx ghajn m'ghajn. Baqa' l-hin kollu jahseb f'nannuh, jiftakar f'dik l-ahhar tahdita tagghom, jhewden f'kemm kien halla d-dinja f'salt u f'kemm kien hemm bcejjeç li ma lahaqx qallu. Ghamel il-lejl kollu jhares mit-tieqa tal-kamra tieghu, il-kamra li kellu d-dar t'ommu, ihares lejn il-qamar li dakinhar kien kwinta. Salvu kien ihobbu wisq, u donnu bhala sinjal, dakinhar kien qamar mill-isbah.

Kapitlu Tnejn – L-Anglu

Jumejn wara sar il-funeral, jumejn li donnhom ma riedu jghaddu qatt. L-ghada li miet Salvu, it-temp kien thassar sew u l-ajru beda jtella' shab ohxon iswed mimli wegħdiet ta' xita u tal-ewwel maltempata wara sajf shun.

Xon dahal il-knisja mal-familja tieghu. Hu u diehel ra li digà kien hemm shabu bilqieghda hemmhekk, fl-ahhar bank. Marku u Riku, l-aqwa żewġt iħbieb li kellu. Ha gost jarahom hemm. It-tnejn li huma għamlulu sinjal b'rashom, bħal riedu jfissru, 'ahna mieghek'.

Baqa' tiela' 'l quddiem u poggà fuq bank magenb it-tebut tan-nannu. Ghalkemm din iċ-ċerimonja kienet se tkun l-ahhar tislma, Xon ma kienx qed jibki. Il-firda kien għadu qed iħossha u l-uġigh f'qalbu kien kbir, iżda l-kliem ta' nannuh kien dahal sew f'moħħu - '... b'riħ jew b'riefnu'. Aċċetta l-mewt ta'

nannuh kif nannuh żgur li xtaqu jagħmel. Qagħad bilqieghda hemmhekk fis-skiet u fil-hemda, jistenna, jahseb u jgħib quddiem għajnejh tifikiriet sbieħ li kellu ta' nannuh, l-istejjer li kien jirakkontalu, dejjem jidhak u dejjem isib xi haġa taż-żufjett, f'kull sitwazzjoni.

Ix-xita bdiet ittektek mal-ħgieg tal-koppla. Il-hoss tar-riħ ivenven, ir-ragħad ikarwat fil-bogħod, u dik id-daqqa monotona tal-qanpiena kienu kollha jkomplu jzidu s-swied ta' qalb ta' Xon. '...wara l-maltemp jigi l-bnazzi' kien ihobb jgħid in-nannu f'waqtiet bħal dawk.

F'dik in-nofs hemda stramba tal-knisja, miksura biss mill-hsejjes tan-natura u minn xi tqahqiha kultant, instemghu sew il-passi mkarkrin ta' xi hadd, flimkien ma' çekcika bħal ta' hatar itektek fuq l-art tal-irħam kiesaħ tal-knisja. Dar iħares lura u lemah raġel xih, mgħawweg 'il quddiem iserrah ma' hatar lewn id-dlam, liebes l-iswed minn rasu sa saqajh.

Dan ir-raġel baqa' tiela' tul il-korsija kollha sakemm wasal sat-tebut. Mieghu kienu dahlu wkoll żewġt irġiel goffi li baqghu lura jistennew mal-bieb. Kienu lebsin l-iswed ukoll.

Ix-xwejjah waqaf jiççassa lejn it-tebut u lissen xi haġa minn taht l-ilsien, imbagħad dar f'salt u ħares lejn Xon. Tbissimlu tbissima li ma missitx l-għajnejn, u wara ftit reġa' mar lura minn fejn gie. Xon qatt ma kien rah lil dak ir-raġel, u ma tantx dam jahseb fuqu għax fil-pront daħal il-qassis, Dun Ġwann, habib antik tan-nannu Salvu, u bdiet il-funzjoni.

Kif spicça l-funeral, Xon mar ikellem lil Marku u lil Riku. "Grazzi talli ġejtu, veru napprezza l-ħbiberija tagħkom," u waqt li qalilhom hekk għannaqhom it-tnejn li huma f'daqqa. Kienu